

Sygn. akt: **V K 195/15**

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 lutego 2016 r.**

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSO Małgorzata Wasylczuk**

Protokolant: Kinga Mistewicz

w obecności Prokuratora: Gabriela Żuławskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2015 r.

sprawy **A. W.**,

urodz. (...) w **W.**,

syna **M. i Z.** z domu **G.**,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012r. sygn. akt XVIII K 84/12, za

1. przestępstwo popełnione w okresie od połowy listopada 2006r. do wiosny 2007r. z art. 258 § 1 i § 2 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. przestępstwo popełnione w okresie od przełomu zimy i wiosny oraz wiosną 2007r. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 100 (stu) złotych;
3. przestępstwo popełnione wiosną 2007r. z art. 65 § 3 kks na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 100 (stu) złotych;

na podstawie art. 39 § 1 i § 2 kks w zw. z art. 85 kk łącząc kary jednostkowe orzeczono karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 100 (sto) złotych;

II. Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 09 czerwca 2014r. sygn. akt V K 61/10, za przestępstwo popełnione w okresie od dnia 09 listopada 2006r. do dnia 31 stycznia 2007r. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 09 grudnia 2011r. w zb. z art. 59 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych; na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 2.158,30 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt osiem i 30/100) złotych;

III. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 20 listopada 2014 roku, sygn. akt VIII K 679/13, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 27 lipca 2015 r. sygn. akt VI Ka 256/15

za dwa czyny popełnione 17 lipca 2008 roku, stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 listopada 2014 roku sygn. akt VII K 429/13, za przestępstwo popełnione w okresie między 01 stycznia a 13 lutego 2005 roku, z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat próby oraz 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych; na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 listopada 2008 roku do dnia 06 lutego 2009 roku;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt III K 307/12 za przestępstwo popełnione w okresie od maja do lipca 2008 roku z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

orzeka:

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk, art. 39 § 1 i § 2 kks, art. 85 kk, art. 86 § 1 kk - w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I, II, III i V (tj. w sprawach o sygn. akt **XVIII K 84/12**, **V K 61/10**, **VIII K 679/13** i **III K 307/12**) i wymierza **A. W.** karę łączną **4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w punkcie pierwszym kary łącznej **4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy** pozbawienia wolności zalicza skazanemu A. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30 września 2009 r. do dnia 14 października 2010 r., od dnia 02 listopada 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r, od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia 29 stycznia 2015 r. i od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia 25 lutego 2016 r.;

III. na mocy art. art. 39 § 1 i § 2 kks i art. 85 kk oraz art. 86 § 1 i 2 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 roku w miejsce orzeczonych wyrokiem w sprawie XVIII K 84/12 i V K 61/10 jednostkowych kar grzywny wymierza skazanemu A. W. **karę łączną grzywny** w wymiarze **160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnastu) złotych;**

IV. w pozostałym zakresie opisane wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokiem opisanym w punkcie IV (tj. w sprawie VII K 429/13)

VI. zasada od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. B., Kancelaria Adwokacka, Al. (...) lok. (...), (...)-(...) W., kwotę 295,20 złotych, w tym stawka podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego - z urzędu;

VII. wydatkami związanymi z wydaniem wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

V K 195/15

UZASADNIENIE

A. W. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego, który dotyczyłby kar wymierzonych mu wyrokami wydanymi w sprawach: XVIII K 84/12, V K 61/10, VII K 429/13, VIII K 679/13 i III K 307/12.

Sąd ustalił co następuje:

A. W. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XVIII K 84/12, za

4. przestępstwo popełnione w okresie od połowy listopada 2006 r. do wiosny 2007 r., z art. 258 § 1 i § 2 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. przestępstwo popełnione w okresie od przełomu zimy i wiosny oraz wiosną 2007 r., z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 100 (stu) złotych;

6. przestępstwo popełnione wiosną 2007 r. z art. 65 § 3 kks na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, wysokość jednej stawki ustalając na kwotę 100 (stu) złotych.

Na podstawie art. 39 § 1 i § 2 kks w zw. z art. 85 kk łącząc kary jednostkowe wymierzono skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych.

Wobec skazanego A. W. zapadł także prawomocny wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 09 czerwca 2014 r. sygn. akt V K 61/10, za przestępstwo popełnione w okresie od dnia 09 listopada 2006 r. do dnia 31 stycznia 2007 r. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed dniem 09 grudnia 2011 r. w zb. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych. Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 2.158,30 (dwa tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych i trzydzieści groszy).

A. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 20 listopada 2014 roku, sygn. akt VIII K 679/13, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie z dnia 27 lipca 2015 r. sygn. akt VI Ka 256/15 za dwa czyny popełnione 17 lipca 2008 roku, stanowiące ciąg przestępstw z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Kolejny wyrok jaki zapadł w stosunku do A. W. to wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 21 listopada 2014 roku, sygn. akt VII K 429/13, za przestępstwo popełnione w okresie między 01 stycznia, a 13 lutego 2005 roku, z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat próby oraz 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając jedną stawkę za równoważną kwocie 20 (dwudziestu) złotych. Na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 listopada 2008 roku do dnia 06 lutego 2009 roku.

Nadto, wobec skazanego A. W. zapadł prawomocny wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 27 listopada 2014 roku, sygn. akt III K 307/12 za przestępstwo popełnione w okresie od maja do lipca 2008 roku z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższe zostało ustalone na podstawie następujących dokumentów: k. 17-19 dane o karalności, k. 20-53 odpisy orzeczeń, k. 64 opinia, k. 65-70 informacja o pobytach i orzeczeniach, oraz w całości akta spraw VII K 429/13, V K 110/14, II K 241/03, XVIII K 84/12 - akta wykonawcze, VIII K 679/13, II K 155/03, III K 307/12, II K 535/02.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 569 § 1 i § 2 k.p.k., wyrok łączny wydaje się jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną, przy czym w przypadku osoby skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok

skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Jeżeli zaś w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Warunki orzeczenia kary łącznej wobec skazanego A. W. określają przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, w brzmieniu obowiązującym do dnia 01 lipca 2015 r. W myśl art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przepisów rozdziału IX ustawy, w brzmieniu nadanym tą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy. Wszystkie kary zostały orzeczone wobec A. W. przed dniem 01 lipca 2015 r.

Zgodnie z brzmieniem art. 20 kks przepisy między innymi art. 85 kk, art. 86 § 1a, 2 i 3 kk stosuje się odpowiednio do przestępstw skarbowych.

Przechodząc zatem do reguł wymiaru kary łącznej wskazać należy, że w myśl art. 85 k.k. połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu wymierzone za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Zważywszy na sytuację prawną skazanego przypomnieć należy treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku, sygn. akt I KZP 36/04, która uzyskała rangę zasady prawnej i która zachowuje swoją aktualność w realiach tej sprawy, że zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (opubl. OSNKW 2005/2/13).

Zgodnie z art. 39 § 1 kks Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do ich sumy, nie przekraczając jednak 1080 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Z kolei § 2 tegoż artykułu wskazuje, iż skazując za zbiegające się przestępstwo skarbowe i przestępstwo określone w innej ustawie karnej, sąd wymierza karę łączną na zasadach określonych w ustawie karnoskarbowej.

Należy też wskazać, że przy wydawaniu wyroku łącznego, Sąd nie jest związany wnioskiem skazanego i ma obowiązek objąć wyrokiem łącznym kary podlegające połączeniu, nawet gdy nie były wskazane we wniosku, a funkcjonują w obrocie prawnym.

Analizując dane o karalności oraz treść wydanych orzeczeń dotyczących A. W., Sąd stwierdził, iż wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego może zostać uwzględniony częściowo tj. co do kar orzeczonych w sprawie o sygn. akt XVIII K 84/12, co do kar orzeczonych w sprawie o sygn. akt V K 61/10, co do kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt VIII K 679/13 oraz co do kary orzeczonej w sprawie III K 307/12. Przestępstwa te pozostają w zbiegu realnym, a zatem możliwe było połączenie ich węzłem kary łącznej. Natomiast przedmiotowy wniosek nie może być uwzględniony w pozostałej części, tj. co do kary orzeczonej wyrokiem w sprawie VII K 429/13. Sąd skonstatował, że czyn objęty tym wyrokiem pozostaje w zbiegu realnym z czynami objętymi wyrokami w sprawie XVIII K 84/12, V K 61/10, VIII K 679/13 oraz III K 307/12, jednakże w odróżnieniu od kar orzeczonych powyższymi wyrokami, w sprawie VII K 429/13 A. W. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Wprawdzie obowiązujące od dnia 08 czerwca 2010 roku przepisy - art. 89 § 1 i § 1a kk, przewidują możliwość łączenia jednorodzących kar jednostkowych orzeczonych z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, niemniej jednak uznając, iż zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 kk należy stosować ustawę względniejszą dla sprawcy, Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia węzłem pierwszej kary łącznej jednostkowej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, orzeczonej w sprawie o sygn. akt VIII K 679/13, z jednostkowymi karami pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, orzeczonymi w sprawach XVIII K 84/12, V K 61/10, VIII K 679/13 oraz III K 307/12. Sąd uznał bowiem, że jeżeli choć jedno z przestępstw wchodzących w skład realnego zbiegu, za które orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia wykonania, zostało popełnione przed wejściem w życie ustawy z dnia 05 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy Kodeks Karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 206, poz. 1589), to należy stosować jako względniejszy

Kodeks karny w brzmieniu sprzed 08 czerwca 2010 roku (vide, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08 lutego 2012 roku IVKK 238/11, LEX nr 1163357). Zastosowanie normy art. 4 § 1 kk prowadzi do stwierdzenia, że wyrok łączny w odniesieniu do tych kar mógł być wydany tylko w sytuacji, gdyby Sąd uznał, iż spełniony został warunek z art. 69 § 1 k.k., a zatem, że jest możliwe orzeczenie łącznej kary pozbawienia wolności, której wykonanie zostałoby warunkowo zawieszona. Tymczasem w realiach przedmiotowej sprawy, wielokrotna karalność skazanego, brak poszanowania dla norm prawnych i społecznych powoduje, że takiej możliwości Sąd nie dostrzegł. Z tego powodu, zgodnie z wykładnią przepisu art. 89 § 1 kk istniejącą do dnia 8 czerwca 2010 r., należało umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie VII K 429/13.

Pierwszym chronologicznie wyrokiem, który zapadł wobec A. W., a tym samym otworzył realny zbieg przestępstw, jest wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 2012 r., sygn. akt XVIII K 84/12, skazujący go za trzy przestępstwa. Warunki do wymierzenia kary łącznej spełniają nadto skazanie wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 09 czerwca 2014 r., w sprawie V K 61/10 za jedno przestępstwo, Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie dnia 20 listopada 2014 r., sygn. akt VIII K 679/13 za dwa przestępstwa oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt III K 307/12 za jedno przestępstwo.

Granice kary łącznej pozbawienia wolności wyznacza kara 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie XVIII K 84/12, a także suma kar jednostkowych orzeczonych połączonymi wyrokami, to jest kara 6 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec spełniania przesłanek wynikających z art. 39 § 1 i § 2 kks, art. 85 kk oraz art. 86 § 1 i § 2 kk, Sąd połączył także kary grzywny orzeczone wyrokami w sprawie XVIII K 84/12 oraz w sprawie V K 61/10 i wymierzył skazanemu karę łączną grzywny w wymiarze 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych.

W przypadku kary łącznej grzywny zgodnie z wytycznymi wskazanymi w art. 39 § 1 i § 2 kks najsurowsza kara jednostkowa grzywny wynosiła 140 (sto czterdzieści) stawek dziennych orzeczona w sprawie V K 61/10 zaś suma stawek dziennych wyniosła 240 (dwieście czterdzieści). Wskazane liczby stawek dziennych wyznaczają granice kary łącznej grzywny. Określając na nowo wartość stawki dziennej, zgodnie z brzmieniem art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks, Sąd nie mógł przekroczyć najwyższej ustalonej poprzednio, czyli kwoty 100 (stu) złotych. Sąd ustalając wysokość stawki dziennej kary łącznej grzywny wziął pod uwagę ograniczone dochody skazanego i aktualnie ograniczone możliwości zarobkowe.

Sąd wymierzył skazanemu karę łączną pozbawienia wolności i karę łączną grzywny na zasadzie asperacji. Przy wymiarze takich kar łącznych, Sąd podzielił pogląd prawny wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 29.10.2009 r, sygn. akt II AKa 189/09, że jako nieporozumienie należy traktować żądanie wymierzenia skazanemu „korzystnej” kary łącznej. Celem wyroku łącznego nie jest bowiem łagodzenie prawnokarnych skutków popełnienia przez sprawcę kilku przestępstw, ale zapobieganie sytuacji, w której sprawca taki, pociągany do odpowiedzialności karnej odrębnie za każde z przestępstw pozostających w zbiegu realnym (art. 85 kk), znajduje się w gorszej sytuacji z perspektywy wymiaru kary niż sprawca, który za takie przestępstwa odpowiada w jednym postępowaniu. Wyrokiem łącznym nie można doprowadzić do pogorszenia sytuacji skazanego w stosunku do tej, w której doszłoby do oddzielnego wykonania poszczególnych kar (KZS 2009/12/57). Sąd kierował się również tym, że kara łączna, to swoistego rodzaju uporządkowanie aktualnej sytuacji prawnej skazanego. Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności i grzywny Sąd zastosował dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, w tym wyrażone również przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami.

W realiach niniejszej sprawy niemożliwym byłoby orzeczenie kar łącznych przy zastosowaniu systemu absorpcyjnego, albowiem nie zostały spełnione przesłanki stosowania tego systemu łączenia kar i to zarówno w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności, jak i kary łącznej grzywny. Stwierdzić należy, iż o ile zachodzi bliski związek czasowy pomiędzy czynami popełnionymi w sprawie XVIII K 84/12 i w sprawie V K 61/10 oraz w sprawach VIII K 679/13

i III K 307/12, o tyle brak jest tej bliskości czasowej między datami czynów popełnionych wyrokami w sprawach V K 61/10, VIII K 679/13 i III K 307/12, gdzie odstęp czasowy między datami poszczególnych przestępstw wynosi półtora roku. Nadto nie można tracić z pola widzenia faktu, iż popełnione przez skazanego przestępstwa skierowane były przeciwko różnym dobrom prawem chronionym, albowiem były to przestępstwa - przeciwko porządkowi publicznemu, przestępstwa z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przestępstwa skarbowe, przestępstwo przeciwko mieniu, przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu. Nie została, zatem spełniona przesłanka bliskiego związku przedmiotowego. Co więcej, przestępstwa popełnione przez A. W. popełnione zostały na szkodę różnych pokrzywdzonych.

Powyższe okoliczności skłaniają do wymierzenia kar łącznych w wysokości zbliżonej do kumulacji. Jednakże wymierzając A. W. karę łączną 4 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych po 15 złotych każda, Sąd miał na uwadze fakt, iż na korzyść skazanego przemawia jednak umiarkowanie pozytywna prognoza kryminologiczna. Jak wynika, bowiem z opinii dotyczącej skazanego, sporządzonej przez z-cę Dyrektora Aresztu Śledczego w G. (k. 64-64v), A. W. w warunkach izolacji penitencjarnej zachowuje się przeciętnie. Dotychczas nie był karany dyscyplinarnie, ani nagradzany regulaminowo. A. W. w sposób właściwy odnosi się do przepisów zawartych w porządku wewnętrznym i w regulaminie organizacyjno – porządkowym. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, a w kontaktach ze współosadzonymi jest zgodny. Nie przejawia zachowań agresywnych ani autoagresywnych. A. W. nie jest zatrudniony w jednostce penitencjarnej natomiast w zajęciach kulturalno - oświatowych uczestniczy w ramach oddziału mieszkalnego. Deklaruje krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Wydana w niniejszej sprawie poprawna opinia o skazanym bez wątplenia stanowi ważną okoliczność przemawiającą na jego korzyść, jednakże nie może zaważyć na wymierzeniu w stosunku do niego kary pozbawienia wolności na zasadzie całkowitego pochłaniania. Zauważyć bowiem należy, iż ta względnie dobra opinia pozwala jedynie ocenić, że proces resocjalizacji skazanego przebiega prawidłowo.

Podsumowując, Sąd nie znalazł przesłanek, by orzec karę łączną pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Zastosowanie zasady absorpcji przy wymiarze tych kar łącznych klóciłoby się z zasadami prewencji ogólnej oraz szczególnej i w rzeczywistości prowadziłoby do nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw, a do takiej kategorii osób należy zaliczyć A. W.. Oparcie wymiaru kar łącznych na dyrektywie pośredniej stwarza podstawy do orzeczenia kar łącznych w granicach adekwatnych z punktu widzenia zasad prewencji ogólnej i prewencji szczególnej, przy uwzględnieniu zasady racjonalizacji jako podstawowego celu wymiaru kary łącznej oraz zasady humanitaryzmu w stosowaniu kar i środków karnych, a także zasady poszanowania godności człowieka określonej w art. 3 k.k.

Na podstawie art. 577 kpk i art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej 4 (czterech) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu A. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30 września 2009 r. do dnia 14 października 2010 r., od dnia 02 listopada 2011 r. do dnia 30 kwietnia 2012 r., od dnia 11 lutego 2013 r. do dnia 29 stycznia 2015 r. i od dnia 11 grudnia 2015 r. do dnia 25 lutego 2016 r.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na mocy art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych wyrokiem w sprawie VII K 429/13 z przyczyn wskazanych w niniejszym uzasadnieniu.

Nadto, kierując się treścią § 14 ust. 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz kosztów ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348), Sąd zasądził również od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. B., Kancelaria Adwokacka, Al. (...) lok. (...), (...)-(...) W., kwotę 295,20 złotych, w tym stawka podatku od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.